

1. Того часу прийшли були дехто, та й розповіли Йому про галілеян, що їхню кров Пилат змішав був із їхніми жертвами.

2. Ісус же сказав їм у відповідь: Чи ви думаєте, що оці галілеяни, що так постраждали, грішніші були від усіх галілеян?

3. Ні, кажу вам; та коли не покаєтеся, то загинете всі так!

4. Або ті вісімнадцять, що башта на них завалилась була в Сілоамі й побила їх, чи думаєте, що ті винні були більш за всіх, що в Єрусалимі живуть?

5. Ні, кажу вам; та коли не покаєтеся, то загинете всі так!

6. І Він розповів оцю притчу: Один чоловік у своїм винограднику мав посаджене фігове дерево. І прийшов він шукати на ньому плоду, але не знайшов.

7. І сказав винареві: Оце третій рік, відколи приходжу шукати плоду на цім фіговім дереві, але не знаходжу; зрубай його, нащо й землю марнує воно?

8. А той йому в відповідь каже: Позостав його, пане, і на цей рік, аж поки його обкопаю довкола, і обкладу його гноєм,

9. чи року наступного плоду не вродить воно. Коли ж ні, то зрубаєш його.

10. І навчав Він в одній з синагог у суботу.

11. І ось там була одна жінка, що вісімнадцять років мала духа немочі, і була скорчена, і не могла ніяк випростатись.

12. А Ісус, як побачив її, то покликав до Себе. І сказав їй: Жінко, звільнена ти від недуги своєї.

13. І Він руки на неї поклав, і вона зараз випросталась, і стала славити Бога!

14. Озвався ж старший синагоги, обурений, що Ісус уздоровив у суботу, і сказав до народу: Є шість день, коли працювати належить, приходьте тоді та вздоровлюйтеся, а не дня суботнього.

15. А Господь відповів і промовив до нього: Лицеміре, хіба ж не відв'язує кожен із вас у суботу свого вола чи осла від ясел, і не веде напоїти?

16. Чи ж цю дочку Авраамову, яку сатана був зв'язав вісімнадцять ось років, не належить звільнити її суботнього дня від цих пут?

17. А як Він говорив це, засоромилися всі Його супротивники. І тішився весь народ всіма славними вчинками, які Він чинив!

18. Він же промовив: До чого подібне Царство Боже, і до чого його прирівняю?

19. Подібне воно до гірничного зерна, що взяв чоловік і посіяв його в своїм саді. І воно виростило, і деревом стало, і кублилось птаство небесне на віттях його.

20. І знову сказав Він: Із чим порівняю Я Божеє Царство?

21. Подібне до розчини, що її бере жінка, і кладе на три мірки муки, аж поки все вкисне.
22. І проходив містами та селами Він і навчав, до Єрусалиму простуючи.
23. І озвався до Нього один: Господи, хіба буде мало спасених? А Він відказав їм:
24. Силкуйтеся ввійти тісними ворітьми, бо кажу вам, багато-хто будуть намагатися ввійти, та не зможуть!
25. Як устане Господар та двері замкне, ви зачнете вистоювати ізнадвору, та стукати в двері й казати: Господи, відчини нам! А Він вам у відповідь скаже: Не знаю Я вас, звідки ви!
26. Тоді станете ви говорити: Ми їли й пили перед Тобою і на вулицях наших навчав Ти...
27. А Він вам відкаже: Говорю вам, не знаю Я, звідки ви. Відійдіть від Мене всі, хто чинить неправду!
28. Буде плач там і скрегіт зубів, як побачите ви Авраама, та Ісака та Якова, та пророків усіх в Царстві Божім, себе ж вигнаних геть...
29. І прийдуть інші від сходу й заходу, і півночі й півдня, і при столі в Царстві Божім засядуть!
30. І ось, є останні, що стануть за перших, і є перші, що стануть останніми!

